

ת"פ 48112/12/15 - מדינת ישראל נגד יעקב בן-ישי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 48112-12-15 מדינת ישראל נ' בן-ישי

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בר-טוב
נגד
הנאשם יעקב בן-ישי
ע"י ב"כ עו"ד אורלי אמוץ-כהן

גזר דין

האישום והשתלשלות ההליך:

- ביום 23.5.17 הודה הנאשם בכתב האישום והורשע בעבירה של הסעת תושב זר ברכב, לפי סעיף 12 א' (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952: ביום 21.5.15 הסיע הנאשם ברכבו ארבעה תושבי שטחים ששהו בישראל ללא היתר.
- לנוכח גילו, הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שני תסקירים, מיום 2.11.17 ומיום 4.3.18. עוד בפני חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 11.10.18, לפיה כשיר הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות.
- ביום 17.7.18 טענו הצדדים לעונש:
התביעה טענה למתחם עונשי שתחילתו בשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, ועתרה לעונש שעיקרו שישה חודשי מאסר בעבודות שירות (אם ימצא הנאשם מתאים לכך) ולצדו מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ומותנית;
ההגנה ביקשה לבטל הרשעתו של הנאשם ולחייב הנאשם בצו של"צ וצו מבחן, כהמלצת שירות המבחן.
- בתום טיעוני הצדדים ושמיעת דברו של הנאשם, ניתנה החלטתי בה דחיתי את בקשת ההגנה לביטול ההרשעה, וביקשתי מהממונה על עבודות השירות את חוות דעתו.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

- במסגרת ההסדר הגבילה המאשימה את עתירתה העונשית כאמור לעיל. בחינת עתירתה אל-מול מתחם העונש ההולם מעלה כי ההסדר סביר ומאוזן, ועתירת התביעה מצויה בתחומי המתחם, כפי שיפורט להלן.

2. הנאשם פגע בערך המוגן של זכות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, ובין היתר משיקולי בטחון אזרחי. הפגיעה היתה מהותית, מחמת מספרם של השב"ח שהסיע ברכבו. המניעים לעבירה היו דוחק כלכלי והסתבכות בחובות, כשהנאשם נהג להסיע ברכבו תמורת תשלום תושבי שטחים שעבדו בישראל והיו בדרכם חזרה לביתם דרך מחסום [תסקיר].

3. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של הסעה והעסקת שוהה בישראל שלא כדין, הינה מגוונת ונענה בה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשי מאסר, וראו למשל רע"פ 756/10 מרעינ' מדינת ישראל (2010); רע"פ 9301/09 מחארג' הנ' מדינת ישראל (2009); ת"פ 18578-09-15 מדינת ישראל נ' אבו ננה (2016); ת"פ 51984-09-14 מדינת ישראל נ' חרובי (2016); ת"פ 24051-08-12 מדינת ישראל נ' יואלעדי (2014); ת"פ 27853-08-10 מדינת ישראל נ' בדווי (2013); ת"פ 22206-03-11 מדינת ישראל נ' ארזי (2013); ת"פ 58288-09-11 מדינת ישראל נ' פרנקל (2013). קיימים אף חריגים של אי הרשעה, וראו ת"פ 32436-01-11 מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה (2014) ות"פ 18089-03-10 מדינת ישראל נ' אסמאעיל אלעמורי (2012) (המדינה לא הגישה ערעורים על גזרי-דין אלו).

4. במקרה דנן, לנוכח טיב ההסעה "המקצועית" למטרת רווח ולנוכח מספר המוסעים, יקבע מתחם העונש העיקרי בין חודשי מאסר ספורים שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, והשוו ת"פ 18284-04-15 מ.י. נ' עמאר (2015) ות"פ 7065-13-13 מ.י. נ' אבו קישק (2013), לרבות פסיקה ענפה המוזכרת בהם.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1995, כבן 23 כיום, רווק המתגורר בבית הוריו ועובד כאמור כמכונאי רכב לשביעות רצון מעסיקיו. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, שסבלה ממצוקה כלכלית. הנאשם סיים 14 שנות לימוד בתעודת בגרות טכנולוגית, אך לא גויס לצה"ל בשל אי-התאמה (לטענתו, מחמת הליך פלילי זה). אין לחובת הנאשם עבר פלילי.

2. הנאשם נהג לצרוך קנבוס - ולפי החשד עדיין צורך - בשימוש חברתי וכדי להקל על כאבים בידו. על-אף גילו הצעיר, הסתבך הנאשם בחובות. שירות המבחן מצא כי התייחסותו של הנאשם למעשה העבירה נוטה לצמצום משמעות המעשה ואחריותו, וככלל - הוא מתקשה לבחון בביקורתיות את מעשיו ומכחיש כל בעייתיות המצריכה טיפול. השירות ציין גם את נטיית הנאשם למצוא פתרון קל ומהיר לצרכיו, ללא שיקול דעת, והדוגמאות לכך הן מעשה העבירה וגם הניסיון להטות תוצאותיה של בדיקת שתן. יצוין, שגם לפי תסקיר אחרון שהוגש ביום 4.3.18 נעדר הנאשם משתי בדיקות, אף שהיתר נמצאו נקיות.

3. מנגד ציין שירות המבחן את העדרו של עבר פלילי, את התייצבותו התעסוקתית ואת מערך ערכיו הנורמטיבי של הנאשם. ההליך המשפטי ותגובת המשפחה יצרו את הזעזוע הנחוץ והמחישו לנאשם את חומרת מעשיו.

4. השירות מציין כי הנאשם נמצא "בשלב ראשוני של הכרה במאפיינים אשר הביאוהו למעורבותו בפלילים", ומצב זה אינו מצדיק את החרגת עונשו של הנאשם ממתחם העונש, וגם אינו מבסס את המלצת שירות המבחן לשל"צ ולמבחן (קל וחומר, לביטול ההרשעה).

5. לזכות הנאשם יעמדו נתונים רבי משקל:

- א. פגיעת העונש הצפוי ביכולת השתכרות של הנאשם, הסובל גם-כך מחסרון כיס ומסובך בחובות;
- ב. הנאשם הודה ונטל אחריות;
- ג. היעדרו של עבר פלילי וניהול אורח חיים תקין ויצרני;
- ד. חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירה;

6. בשקלולם של הנתונים, ייקבע העונש העיקרי בחלקו התחתון של המתחם. על-אף המניע הכלכלי של העבירה, לא אחייב הנאשם בקנס, מחמת מצבו הכלכלי ופגיעת העונש ביכולת השתכרותו. הרתעה נוספת תושג בהטלת עונשי מאסר מותנה והתחייבות.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות החל מיום 24.12.18 בכפר הנופש באשקלון. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות הממונה, או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי העונש בכליאה. תשומת לב הנאשם להוראות שבחוות הדעת. ועוד - ככל שימצא הממונה צורך בבדיקות שתן לאיתור סמים, ניתנת לו סמכות זו, והנאשם מוזהר כי הימצאות שרידי סם בשתן או ניסיון להטות תוצאת בדיקה, יובילו אף הם להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי העונש בכליאה;
- ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;
- ג. התחייבות בסך ₪ 1,000 למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 14 יום;

הוראות נלוות:

- א. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עבודות השירות ולידיעת שירות המבחן;
- ב. אם הפקיד הנאשם פיקדון בתיק זה או בתיק קשור, יושב לו;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.